Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucurescĭ: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 74. Braşov, Mercurĭ, 3 (15) Aprilie 1896.

Cerem conferenţă.

II.

Cetind primul nostru articol de erĭ se va fi aflat póte unul séu altul, care sĕ dică: De ce tocmai acuma conferenţă? Alegerile dietale sunt şi aşa aprópe, atuncĭ vom avé conferenţă.

Atuncĭ va fi prea târdiu, rĕspundem noi. Şi étă pentru ce:

Scim, că încă dela începutul anului curent, ba chiar de astă tómnă, partidele oposiţionale maghiare desfăşură o activitate febrilă pentru a se organisa în vederea viitórelor alegerĭ dietale. Sforţările lor sunt cu atât mai marĭ, cu cât vĕd, că partida dela putere, ajutată de guvern, se nisuesce în tot chipul, licit şi ilicit, a'şĭ mări şansele şi a'şĭ asigura victoria pe tótă linia.

De rêndul acesta partidele oposiţionale maghiare s'au înmulţit cu una nouă, aşa numita „partidă poporală“ înfiinţată la începutul anului trecut. In programul acesteia este un punct, prin care se obligă, de-a face propagandă şi între popórele nemaghiare pentru scopurile ei.

Stăm dér faţă cu o nouă apariţiune. Până acuma partidele oposiţionale maghiare nu şi-au dat silinţa sĕ ne câştige. Acum însĕ „partida poporală“ lucréză din rĕsputerĭ de-a recruta sub stégul ei, desfăşurat în contra reformelor bisericescĭ-politice, pe toţĭ cei nemulţumiţĭ, şi pe cei din sînul „naţionalităţilor.“

La viitórele alegerĭ, Românii se vor afla dér în faţa partidei guvernului, care ca întotdéuna va căuta sĕ ducă pe alegĕtorii noştri la urnă, folosindu-se de tóte mijlócele de presiune, corupţiune, precum şi de baionetele, de carĭ dispune, ér de altă parte în faţa „partidei poporale“, care sub flamura oposiţională şi cu devisa „luptei comune creştine“, va căuta şi ea sĕ-şĭ mărescă contingentul cu elemente din sînul nostru.

Tóte acestea însĕ nu se vor întêmpla numai când vor fi alegerile, séu cu câte-va dile, orĭ sĕptĕmânĭ înainte, ci încă de pe-acuma se pun în lucrare, ba putem dice fără a greşi, că încă de mult s'au şi pus în lucrare. Şi acésta o dicem mai cu sémă în ce privesce acţiunea ascunsă a guvernului în pregătirea viitórelor alegerĭ.

In faţa acestei mişcărĭ şi activităţĭ intensive a partidelor din tabĕra contrarilor noştri, ce sĕ facem noi, Românii? Sĕ stăm aşa nemişcaţĭ şi cu mânile încrucişate, aşteptând momentul din urmă, în care va trebui şi noi sĕ mai dăm totuşĭ un semn de viéţă?

Acésta ar însemna sĕ întrăm în luptă pentru apĕrarea intereselor nóstre de viéţă naţionale cu totul nepregătiţĭ şi lipsiţĭ de orĭ-ce organisaţiă mai strînsă.

Décă au lipsă de organisare partidele maghiare, carĭ dispun de atâtea mijlóce şi sunt stăpâne pe situaţiune, cu cât mai mult nu are trebuinţă partidul nostru naţional de-o bună şi strînsă organisare?

Când sĕ începem însĕ cu acéstă organisare, în momentele din urmă, când din tóte părţile vor năvăli asupra nóstră falangele contrarilor?

Se asigură, că viitórele alegerĭ dietale se vor face încă în tómnă. Dér chiar de s'ar face la încheiarea periodului legal, în primăvara anului viitor, momentul este suprem pentru ca şi partidul naţional român din Transilvania şi Ungaria sĕ ia posiţiă hotărîtă faţă cu luptele grele, ce-l aşteptă.

E clar, prin urmare, că ar fi prea târdiu, ca conferenţa, chiămată sĕ iniţieze acéstă lucrare de organisare, sĕ se întrunéscă numai în ajunul alegerilor.

In interesul guvernului unguresc ar fi acésta, fără 'ndoélă. Ba mai mult, este în interesul lui ca noi sĕ nu ne organisăm de loc şi sĕ încetăm chiar de-a mai forma un partid naţional românesc.

Guvernul face, firesce, tot ce póte în interesul lui, ba face chiar mai mult, decât îi este permis de însă-şĭ constituţiă şi legile ţĕrei. Dovadă sunt cunoscutele ordonanţe ministeriale, prin carĭ guvernul trecut şi-a încercat norocul sperând, că dóră-dóră îĭ va succede a desfiinţa prin ele partidul nostru naţional.

De când cu aceste ordonanţe, carĭ ni-au pus simplamente în afară de cadrul legilor şi al constituţiunei, contrarii noştri au lăţit credinţa, că noi Românii de aci încolo nu mai putem sĕ avem partidul nostru românesc, ci trebue vrênd-nevrênd sĕ ne înrolăm în şirurile partidelor maghiare, décă mai voim sĕ esercităm drepturĭ constituţionale în acest stat.

In curênd se vor împlini doi anĭ, de când a apărut prima ordonanţă a lui Hieronymi, prin care se declară disolvat comitetul partidei nóstre naţionale şi se condiţionéză funcţionarea mai departe a partidului nostru dela facerea de statute, carĭ sĕ fiă aprobate de guvern.

De atuncĭ şi până adĭ partidul nu a luat nicĭ o posiţiă faţă cu acéstă ordonanţă ministerială înăsprită prin alte două ordonanţe, date mai târdiu de acelaşĭ ministru.

Décă, prin urmare, n'ar esista nicĭ un alt motiv ponderos, singur numai cerinţa, de a-şĭ regula posiţia faţă cu amintitele ordine ministeriale, face acuma, în óra a un-spredecea, neapĕrat necesară grabnica convocare a conferenţeĭ bărbaţilor de încredere ai partidului nostru naţional.

Ungaria zălogită.

Dr. Ştefan Bernát publică sub titlul acesta o broşură, în care se încércă a dovedi, că pămêntul Ungariei nu mai produce atâta, câte datorii zac pe el, că din contră dobêndile datoriilor, întrec venitul pămêntului.

După budgetul anului trecut, dobêndile la datoriile statului sunt de 126·9 milione, nesocotind ratele de 13 milióne fl., ce sunt a-se plăti pentru drumurile de fier. Venitul curat catastral al pămêntului Ungariei nu trece însĕ peste 130 milióne; adecă pămêntul Ungariei nu mai produce atâta, câte hipotecĭ zac pe el. „Disam óre pré mult?“, întrebă Bernat „când am afirmat, că Ungaria e zălogită?“

Acésta însĕ, încă nu e tot. Datoriile intabulate ale solului unguresc fără de datoria pe stat, trec adĭ mult peste *o miliardă*. De vom subtrage, dér dobêndile datoriei hipotecare, ce se pot socoti cel puţin cu 40 milióne fl. şi cele 31 milióne dare de pămênt din suma de 130 milióne veniturĭ catastrale, atuncĭ nu mai trebue sĕ întrebăm, de ce numĕrul locuitorilor din oraşe se îmulţesce şi de ce din an în an trebue sĕ se creeze nouĕ oficiĭ pentru clasa de proprietarĭ, carĭ 'şĭ vênd proprietăţile. *In anul 1893 nu mai puţin decât 377,805 proprietăţĭ şi-au schimbat proprietarii.*

„De aicĭ urméză“, dice Dr. Bernat, mai departe, „cu privire la negociările pentru înoirea pactului învĕtătura, că Ungaria trebue sĕ-şĭ asigure *în Austria* o piaţă. pentru vêndarea productelor sale agrare, décă voesce sĕ plătéscă dobêndile hipotecelor, ce zac pe sol, şi sĕ încunjure o catastrofă. Credem decĭ, că miniştri ungurescĭ trebue sĕ se cutremure şi nu mai la ideia de a ridica o vamă la graniţele Austriei.“

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Petiţionantul.

(Noveletă de *Max Lindau*).

(Urmare).

Pe scărĭ îi veni petiţionantului ideia cutezată, de-a se reîntórce; d-l ministru póte e la masă, orĭ că peste tot nu e în laune de a primi pe-un petiţionant póte are visită, póte....

Pe când sta astfel pe trepte nedecis cu inima sbocotindă, de-odată apăru un domn, care venia din sus, se întórse însĕ repede, aruncă o privire esaminătóre spre petiţionant şi strigă: „Se póte óre? Wegmann, ce facĭ tu aci?“

— „Meiring! Ce bucuriă!“ dise Wegmann voios şi vechii amicĭ de studii se îmbrăţişară; cel dintâiŭ trase pe Wegmann cu sine şi se reîntórseră ambii.

— „Precum vĕd, tu şedĭ aci în hotel, ce vênturĭ te pórtă pe aci?“ întrebă acum Wegmann aşedêndu-se pe sofa lângă amicul sĕu.

— „Sunt aci ca secretar al ministrului; mai tot-déuna îl însoţesc în călĕtorii; altcum, conchidênd după costumul tĕu, tu se vede, că vréi sĕ-i facĭ o visită.“

— „De sigur, dér fiind-că sunt atât de norocos de te vĕd aci, póte-i puté tu vorbi pentru mine, că vedĭ tu, eu...“

Meiring rîse. „Eu vĕd, că tu eştĭ tot cel de de mult, cel mai bun vorbitor pentru alţii şi cel mai descuragiat pentru tine. Te-ai întrepus pentru un amic, dér, când ai avut trebuinţă, n'ai fost în stare sĕ vorbescĭ la rectorul înţelepţesce pentru tine. De multe-orĭ m'am minunat, că tu, pe lângă tótă sciinţa ta cea frumósă, n'ai cădut la esamen. Epistole încă nu mai scrii, de cincĭ anĭ n'am mai vĕdut nicĭ un şir dela ţine, nicĭ nu credeam, că tu eştĭ tot în cuibul acesta.“

Wegmann împărtăşi amicului starea sa şi mărturisì suspinând, că lui i-ar fi tare bine venit alt post mai bun.

— „Asta ţi-o cred, iubite amice“, rĕspunse secretarul; „dér — adĭ Escelenţa Sa e ocupat, mâne însĕ la $8^1/_2$ s'ar puté vorbì cu el. Eu, spunênd adevĕrul, nu pot nimic face pentru tine, decât sĕ spun d-lui ministru, că ai fost p'aci. El nu se lasă influinţat, cu fiă-cine voesce sĕ vorbéscă însu-şĭ, şi de te-aş lăuda înainte ţi-l'a-şĭ face numai contrar. El de altcum este un om pĕtrundĕtor şi drept, poţĭ fi cu totul deschis faţă cu el.“

In diua următóre, după o nópte petrecută aprópe fără somn, se sculà Wegmann de timpuriu spre a-şĭ face toaleta. La óra hotărîtă întrà la amicul sĕu Meiring, care-l primì forte prietinesce.

— „Am vorbit despre tine cu Escelenţa Sa“, observà Meiring, servitorul te va anunţa, când va voì Escelenţa sĕ vorbéscă cu tine. Acum scusă-mĕ, că trebue sĕ te las, am sĕ implinesc comisiunile ministrului. Dér tu ai o faţă forte pocită iubite prietine, bea un pahar bun de vin orĭ chiar o buteliă întrégă, că altfel la momentul de lipsă limba nu te va ajuta şi Escelenţa Sa iubesce pe cei ce spun limpede şi fără încungiur ceea ce au de spus. Aci-i vin, servesce-te şi bea. Curagiu!“

Cu aceste vorbe arătà Meiring spre masa cu beutură şi se depărtà repede.

Wegmann se vedé singur, acum, când avea lipsă de presenţa amicului mai mult decât orĭ când. Ceea ce disese Meiring despre vin, lui îi părea tare lucru cuminte. Fără de a-se maĭ gândi mult, îşĭ âmplù un pahar dintr'o sticlă cu sigil galbin şi-l golì dintr'o duşcă. Wegmann nu mai beuse astfel de vin, nicĭ chiar în timpul când era student. Se aşedà pe sofa şi-şĭ mai turnà odată în pahar.

„Cum ar gusta şi nevasta mea un pahar, din acest nobil suc de vin“, cugetà delicatul bărbat şi duse vinul spre gură, după ce mai întâiŭ îl ţinù spre lumină şi-i privì cu plăcere colórea cea auriă.

Sticla era golă mai bine de jumĕtate, când servitorul chiămà pe d-l Dr. Wegmann înlăuntru la Escelenţa Sa.

Când întrà Wegmann în salonul „atotputernicului“, acesta şedea la masa lui de scris şi chiar atuncĭ îşĭ puse condeiul din mână.

— „Ce dorinţă ai d-le doctor?“ întrebà ministrul în ton binevoitor.

Wegmann făcù un compliment adênc şi voi sĕ rĕspundă. Dér în acel moment

Étă o voce, care cu cifre nerěsturnabile descopere adevěrata stare ce nu consună nicĭ-decum cu radomontadele şoviniştilor maghiarĭ.

CRONICA POLITICĂ.

— 2 (14) April

Eată ce scrie diarul „Ziua“ despre *propayanda Bulgariei în* **Macedonia**: Societatea Macedoniană din Sofia, face continuu apel la Bulgarii din tóte părţile ca sě contribue la fondul pentru Macedonia. Acéstă societate este organisată ast-fel încât ea póte lucra orĭ-când idependent de guvernul din Sofia. Este un fel de societate conducătóre a Macedoniei şi póte prin mijlócele, de carĭ dispune, sě facă o mişcare seriósă. Natural că ea nu ar puté lucra, cum face, décă nu ar fi protegiată şi încuragiată de guvernul bulgar. Ministrul principatului vecin urméză politica inaugurată de Stambuloff, voind sě ia focul cu mâna altora ca sě pótă în acelaşĭ timp sě se apere în faţa puterilor europene, orĭ-când acestea s'ar opune mişcării macedonescĭ. O dovadă am avut'o acum câte-va lunĭ, când mişcarea începută în Macedonia a fost înăbuşită şi guvernul a declarat, că nu are nicĭ un amesteo în acea mişcare. Se'nţelege, acéstă atitudine e fórte comodă. Societatea macedoniană începe mişcarea şi décă nu se opun în mod formal puterile europene, atuncĭ apare şi guvernul Bulgar în mişcare, décă însě se întâmplă contrariul, guvernul bulgar se face chiar gendarmul care execută dorinţa puterilor. In momentul de faţă societatea adună fondurĭ şi trimite propagatorĭ în Macedonia, ca sě pregătéscă lucrurile ast-fel ca orĭ-când va fi nevoe sě isbucnéscă mişcarea, sě pótă isbucni... Lucrul acesta nu póte şi nu trebue sě ne fiă indiferent. In contra mişcări societăţei bulgărescĭ nu pot sě lucreze de cât profesorii românĭ din Macedonia, dér de sigur nu cei de adĭ şi nu cu organisaţia de adĭ.

*

In Francia este **conflictul dintre guvern şi Senat**, care predomină încă situaţiunea. Acest conflict a fost provocat prin cestiunea egipténă. Senatul a blamat politica esterióră a guvernului în cestiunea egipténă, a cărei greşelĭ de altmintrelea au fost recunoscute chiar şi de guvern prin faptul retragerei ministrului de esterne Berthelot. Ministeriul *Bourgeois* dobêndind însě dela cameră un vot de încredere a rěmas la postul sěu şi vrea sě guverneze mai departe, cu tóte că senatul nu-l susţine, ci îl combate. La rêndul sěu Senatul nu vrea sě cedeze. In sînul poporaţiunii se manifestéză mare interes pentru întêmplările din parlament. Unii ţin cu Senatul, alţii cu „politica revoluţionară“ a lui Bourgeois. Nu de mult Bourgeois a fost salutat de mulţime, ér senatul a fost insultat. Cu ocasiunea alergărilor dela Auteuil însě, s'a făcut o demonstraţiune în favorul Senatului şi pentru preşedintele Republicei. Se aştéptă dela preşedintele *Faure* sě intervină în conflictul dintre guvern şi Senat, dér Faure refusă până acum orĭ ce amesteo. Situaţia preşedintelui republicei este dér, fórte grea. Guvernul actual rěmânênd la cârmă, ar puté prin influinţa sa sě facă sě isbutéscă curentul radical-socialist într'un viitor congres. Este decĭ pericol, ca în locul lui Faure sě fiă ales un preşedinte radical.

Sinodul archiediecesan din Sibiiu.

Discursul de deschidere al Escelenţei sale Metropolitului *Miron Romanul.*

Preastimaţĭ domnĭ, 'iubiţĭ, fraţĭ, iubiţĭ fii sufl tescĭ!

Vě salut şi la acéstă întrunire a sinodului nostru archidiecesan cu adevěrată iubire archidiecesană, care nicĭ-când nu a slăbit în pieptul meu faţă cu instituţiunile nóstre bisericescĭ şi faţă cu representanţii clerului şi ai poporului nostru archidiecesan, chiemaţĭ a conlucra la consolidarea şi desvoltarea acelora pe basele canonice şi după recerinţele timpului, tóte întru mărirea lui Dumnedeu şi spre binele sfintei nóstre bisericĭ.

Cu puţină esceptiune sunteţĭ representanţĭ ai clerului şi poporului archidiecesan încă dela începutul periodului present, mulţĭ încă din periódele de mai înainte, unii chiar din anii primĭ ai vieţii nóstre constituţionale bisericescĭ; decĭ veţĭ fi avut mai toţĭ ocasiune de a-mĭ cunósce imediat din cele ce vi-le-am grăit aicĭ în sinodul archidiecesan în cei 21 de anĭ trecuţĭ, cugetele mele şi dorul meu ferbinte, de a vedé consolidată sfânta nóstră biserică şi asigurate progresele ei în cultură şi moralitate între orĭ-ce împregiurărĭ, fiă măcar cele mai nefavorabile.

Şi astă-dată, când ne întrunim érăşĭ în sinodul nostru anual, între împregiurărĭ cu mult mai grele, şi în special pentru instituţiunile nóstre bisericescĭ cu mult mai critice decât orĭ-când altă-dată; ce aş puté sě Vě grăesc, Preastimaţĭ şi iubiţĭ deputaţĭ, mai cu căldură, mai cu pond şi mai cu tărie, decât ca sě Vě recomand mai pe sus de tóte, ca sě Vě faceţĭ séma asupra situaţiunii generale cu tótă seriositatea, ce ne-o impun interesele nóstre vitale, şi sě contribuiţĭ tot ce este posibil pentru consolidarea şi întărirea elementului nostru bisericesc şi naţional.

Un mileniu întreg a avut sfânta nóstră biserică ortodoxă sě sufere mai ales în aceste părţĭ locuite de noi, multe înjurii şi chiar prigonirĭ dela cei mai puternicĭ; şi cu tóte acestea ea, biserica nóstră, poporul nostru, dăruit dela Dumnedeu cu simţ bun şi cu tărie sufletéscă, s'a sciut conserva în tot decursul timpului, ce e drept, în condiţiunĭ umilitóre, dér în firma credinţă şi buna speranţă, că Dumnedeu îi va ajuta în cele din urmă sě avanseze la o stare mai favorabilă între diferite alte bisericĭ şi popóre, cu carĭ ne aflăm în aceleaşĭ legăturĭ de stat şi în aceleaşĭ referenţe de concetăţenĭ ai patriei.

Nu ne este iertat sě perdem din vedere mântuitórea învěţătură creştinéscă, care ne pověţuesce, „sě fim înţelepţĭ ca şerpii şi blândĭ ca porumbii“.

Imbinând noi aceste două recerinţe ale vieţii practice, n'avem sě dăm ascultare îndemnurilor rele, venite din partea unora, carĭ nu-'şĭ fac sémă cu neajunsurile nóstre, nicĭ cu forţele mult precumpěnitóre ale altora, dér nicĭ cu pericolele, la carĭ ne-am expune prin provocarea conflictelor fără socotélă: din contră noi avem sě ne reculegem şi sě ne concentrăm tóte puterile fisice şi morale mai ales pentru a ne apěra, ca Românĭ ortodoxĭ sub egida nóstră proprie, şi a ne conserva cel puţin preţios clenodiu al nostru: „biserica ortodoxă, naţională autonomă“.

Recomandându-Vě cu tótă căldura aceste sfaturĭ purcese din inimă curată, şi implorând din nou ajutorul lui Dumnedeu celui atotputernic asupra lucrărilor nóstre sinodale, sesiunea ordinară a sinodului nostru archidiecesan pentru anul curent o declar de deschisă.

Saşii şi mileniul.

Dilele acestea foile sěsescĭ din Ardél au publicat o circulară a episcopului evang. sěsesc Dr. Fr. Müller către „tóte consistoriele de cerc, presbiteriale şi direcţiunile şcólelor medie. In acésta circulară datată dela 31 Martie, consistoriul orânduesce ca din incidentul mileniului unguresc, tóte şcólele săsescĭ sě ţină o sěrbare în 9 Maiŭ, ér în 10 Maiŭ sě se sěrbeze mileniul în tóte bisericile evangelice.

Diarele antisemite din Viena atacă vehement acésta circulară a contistoriului evang. săsesc.

„*Deutsches Volksblatt*“ se plânge că pre când Românii şi Slavii din Ungaria refusă de a lua parte la mileniu, Germanii observă o atitudine condamnabilă. Şi între Saşii ardelenĭ, dice numita fóie, predomină curentul oportunist şi filomaghiar. Acuma, dice „D. Voksblatt“ pe lângă purtarea trădătóre a Deputaţilor Saşĭ, carĭ se închină puternicilor evreo-maghiarĭ, este o circulară a consistoriului evang. săsesc, care e de natură a deştepta cea mai mare indignare. Arată apoi, că circulara subscrisă de Episcopul Müller ordonă formal credincioşilor de-a lua parte la serbarea mileniului. Procedarea acésta a consistorului, dice, e cu atât mai ciudată şi de neînţeles, cu cât biserica evangelică din Ardél tot-deauna a fost privită ca o piedecă a nisuinţelor de maghiarisare, fiind-că este o cetăţuie a germanismului, de-óre-ce preoţii eĭ predică în limba germană. Şi totuşĭ consistoriul face între Saşĭ propagandă pentru mileniu!

„*Ostdeutsche Rundschau*“ asemenea atacă pe episcopul săsesc în mod vehement pentru amintita circulară, nu uită însě nicĭ de episcopul Gherlei Ioan Szabó, a căreia servilă circulară a fost anunţată *urbĭ et orbi* prin telegraf. Episcopul săsesc dice „ostd. Rundschau“, s'a luat şi el după esemplul episcopului Szabó şi s'a înjugat la carul de triumf al inimicilor sěi naţionalĭ. „Póte, că episcopul Müller le va face şi plăcerea, ca în onórea „patriei maghiare“ şi spre bucuria Jidovilor din Pesta sě celebreze cununia părechii săsescĭ la esposiţia milenară.

SCIRILE DILEI.

— 2 (14) Aprilie.

Asil pentru studenţĭ românĭ la Cernăuţĭ. Laudabila hotărîre a „Societăţii pentru cultura şi literatura română din Bucovina“, de-a înfiinţa la tómnă un asil pentru studenţii românĭ în capitala Bucovinei, a aflat, după cum spune „Gaz. Buc.“, cel mai simpatic rěsunet. Au început sě incurgă, în urma apelului publicat şi de noi, darurĭ destul de considerabile. Mulţĭ gospodarĭ cu dare de mână mai ales din părţile muntene au contribuit câte 100 fl., ér familii mai puţin avute contribue şi ele cu sume destul de însěmnate. Contribuirile sunt a-se adresa d-lui Dr. Alecu baron Hormuzachi în Cernăuţĭ (Strada Iosif 7.)

—o—

Ţěranĭ românĭ la Regele şi Regina României. Din *Abbazia* se depeşéză, că la dorinţa părechii regale române, căpitanul de cerc a presentat M. M. L. L. cincĭ locuitorĭ din comuna *Zecane*, carĭ sunt de origine română şi şi-au păstrat graiul românesc. Părechea regală a conversat cu ómenii mai mult timp în limba română, a lăsat sě-i ospeteze bine şi li-a făcut şi darurĭ.

—o—

Cununiă. D-l *Mihail Vergiliu Cordescu*, fiiul d-lui Daniel R. *Cordescu*, cunoscutul filantrop român, s'a cununat Dumineca trecută, în 31 Martie v. c., cu d-ra *Naria I Georgescu* din Craiova. — Adresăm tinerei părechĭ si familiilor felicitările nóstre cele mai călduróse.

—o—

Noul Metropolit al Bucovinei se află actualmente la Viena, unde erĭ avea sě depună jurământul în mânile Majestăţii Sale. La sosirea sa în Viena, a fost întêmpinat la gară din partea societăţii „România-Jună“ şi de mai mulţĭ fruntaşĭ românĭ bucovinenĭ aflătorĭ în Viena. Pentru instalarea şi pentru primirea noului metropolit cu ocasiunea re'ntórcerei sale dela Viena se fac la Cernăuţĭ pregătirĭ marĭ. S'a ţinut în scopul acesta o adunare de mai

---

întră servitorul cu scrisorile, ce chiar atuncĭ îi sosiră dela poştă. Ministrul aruncă o privire peste scrisorĭ şi dise complesant către Wegmann: „Scusă, d-le doctor, am sě cetesc scrisorile acestea şi după putinţă a-şĭ şi rěspunde la cele mai importante, dér îndată te voiŭ asculta, poftesce şedĭ!“

Bunul Wegmann făcŭ după cum 'i se spuse.

Ministrul aruncă o privire asupra primei scrisorĭ, al cărei cuprins i se părù de puţină importanţă; a doua se părea a fi de cuprins tare plăcut, căcĭ Escelenţa Sa zimbì, ba chiar i-se lumina faţa cea plăcută. Ministrul ceti de vre-o 3—4 orĭ acéstă epistolă, în fine îşĭ aduse aminte de petiţionant.

Dér cine ar puté descrie mirarea Escelenţei Sale, când, păşind spre Wegmann, află pe omul şcólei adêncit în somn.

Vinul cel tare nu-şĭ greşise efectul asupra omului, peste ale cărui buze abia décă trecea odată în an vin de provinţă. Ministrul rîse şi căuta sě deştepte pe d-l Wegmann din somnul lui cel adênc. Dér truda îi rěmase zadarnică, căcĭ nu era cu putinţă de-a deştepta pe pedagog din somnul lui cel adênc. In fine întră secretarul şi după el servitorul.

— „Bine că vii, Meiring“, dise ministrul către secretar, „ce sě fac cu amicul d-tale dela universitate?“

— „Escelenţă, nu-mĭ pot închipui....“

— „Nicĭ eu, îţĭ las d-tale esplicarea, dér nu pricep, cum un pedagog, care se presentă la mine cu o cerere, póte adormì în odaia mea“.

Secretarul scutură încă-odată pe amicul sěu, dér fără resultat; ministrul, tot în tóne bune, dise:

— „Lasă-ţĭ amicul sě dórmă, spune-mĭ d-ta, ce voesce?“

— „Eu cred, că sub-rectoratul din M., care tocmai e vacant. Pot dice, Escelenţă, că Wegmann posede cunoscinţe frumóse; a publicat şi un op sub numele Philoteknos, care a aflat călduroşĭ sprijinitorĭ între ómenii de şcólă“.

— „Cum? Philoteknos ai dis? Eu cunosc opul şi credeam, că autorul lui e mort. Şi sub-rector în M. voesce acest om sě fiă? Prostiă, lui 'i se cuvine cu totului tot alt loc. Ia-ţĭ o cólă de hârtiă şi scrie ce ţi-oiŭ dicta eu, va fi o suprindere plăcută“.

După vre-un pătrar de óră se deşteptă Wegmann. Privì spăriat prin odae, la început credea, că încă viséză.

Dér se reculese şi vědù, că în mână are o hârtiă, pe care sta numele lui scris cu litere marĭ, legibile şi prin care el e numit prim învěţător cu titula de profesor la gimnasiul din reşedinţă; subscrierea ministrului nu lipsia.

— „Se póte óre?“ dise Wegmann; „nu e óre o fantasiă?“

— „Serios, de bună sémă serios“, dise ministrul intrând printr'o uşă de sticlă. „Trebuia sě te presenţĭ mai de mult, nicĭ cel mai activ ministru nu póte tot-deuna cunósce meritele singuraticilor, cu deosebire décă omul cel mai învěţat îşĭ publică opurile pseudonym şi se tem a vorbi despre sine“.

Mai spre seră, când profesorul Wegmann şedea leger la masă cu Meiring şi cu nevastă-sa, întrebă Meiring: „Dér, iubite amice, ce te făcù pe tine sě adormĭ în salonul ministrului?“

Wegmann istorisì cum s'a întêmplat.

Toţĭ rîdeau, apoi dise Meiring: „Imĭ presupuneam, că vinul cel tare te-a adormit, şi acum recunosc, că acésta s'a întêmplat spre norocul těu. Tu póte că ai fi vorbit pentru tine prea slab, şi eu póte nu mi-aşĭ fi adus aminte de opul těu, ceea ce în adevěr s'a şi întêmplat, numai fiind însu-mĭ în perplesitate, căcĭ privirea, ce o făceai tu ministrului...“

Şi érăşĭ rîse Meiring curtenitor.

— „Da“, dise Wegmann în tonul lui cel sec, care însě de multe-orĭ era fórte plăcut, „eu puteam fi un bun model pentru un pictor, care are talent pentru tipurĭ humoristice; dér deşi până acum n'am sciut nicĭ când vorbi pentru mine, acum totuşĭ am sciut, căcĭ la cel mai potrivit timp am dormit.

(Din „*Ilustrirter Unterhaltungsblatt*“.)

mulțĭ preoțĭ și mirenĭ sub presidiul d-luĭ baron Mustață, alegându-se un comitet de 16, care va avé sĕ facă pregătirile.

—o—

L'homme mesqué. Atragem atențiunea publicului brașovean asupra producțiunei, ce se va da de sêră în „sala de Concerte“ și care promite a fi fórte interesant. Erĭ sêră s'a dat în fața representanților pressei din loc o producțiune în cerc restrîns, la restaurantul „Erdelyi“, care a avut un resultat admirabil. L'homme masque e pseudonimul unui Frances de cultură superióră, cu ale căruia prestațiunĭ are sĕ fiă mulțămit publicul.

Din comitatul Sibiiului.

In 10 Aprilie n. c. s'a ținut în Sibiiu adunarea generală extra-ordinară a comitetului municipal, fiind la ordinea ḍilei stabilirea programului congregațiunei „festive“ dela 7 Maiŭ, ce se va ținé din incidentul *mileniului*, avênd a se vota tot-odată cheltuelile pentru organisarea *banderiului* și alte cheltuelĭ împrunate cu festivitățile și esposiția milenară.

La ședință, cum spun foile din Sibiiu, s'au presentat în număr frumos și membrii românĭ. La propunerea, de-a se trimite o deputațiune de trei membri spre a lua parte la deschiderea esposiției milenare, d-l Parteniu *Cosma* declară în numele Românilor, că Românii în general nu iau parte la arangiarea acelor festivitățĭ, decĭ nicĭ la alegerea comisiunei.

La propunerea, de-a se contrage un împrumut pentru acoperirea speselor împreunate cu festivitățile și esposiția milenară, membrul P. *Cosma* cere sĕ se dea mai întâiŭ lămurirĭ, că pe ce s'au spesat până acum cele 3000 fl. votate înainte? Fișpanul rĕspunde, că *cele trei mii s'au spesat cu casa săsêscă dela esposiția.* Cosma ḍice, că a vĕḍut acea casă în Pesta, dér ea nu face onóre Sașilor, căcĭ atât e de slabă, mică și amărîtă, încât e chiar de batjocură. Propune sĕ nu se încuviințeze noul împrumut. Cine vré sĕ facă nuntă și petrecere, facă-l pe spesele proprii, ér nu pe-ale comitatului.

Propunerea d-lui Cosma însĕ, fiind susținută numai de Românĭ, a căḍut.

La cererea, de-a se vota o sumă pentru acoperirea speselor cu îmbrăcămintea banderiului, Cosma cere deslușirĭ, deóre-ce a înțeles, că țĕranii nu vor puté lua parte la banderiu în constumul lor. — Fișpanul rĕspunde, că în banderiu vor puté lua parte numai aceia, carĭ au costum cu sabiă și pot sta călare. Țĕranii nu pot lua parte în acel banderiu, ci numai orășenii în costumele vechĭ. — Part. Cosma propune în urma acestor deslușirĭ, ca sĕ nu se voteze pentru banderiu. Propunerea însĕ, fiind și acum susținută numai de Românĭ, a căḍut.

La adresa comitatului Hunedóra pentru trecerea învĕțământului poporal în mâna statului a vorbit d-l Zevedeiu *Murĕșan*, preot în Sebeșul săsesc, care cerù, ca comitetul sĕ ia posiție hotărîtă față cu acea adresă, și propuse sĕ se trécă peste ea la ordinea ḍilei, ceea ce s'a și primit.

La cererea, de-a se vota „Kàrpategylet“-ului un ajutor de 100 fl. pentru redactarea unui „călĕuz“, membrul *Florian*, paroch în Racovița, propuse, ca ajutorul sĕ se voteze numai cu condițiunea ca călĕuzul sĕ se publice *și în limba română.* Propunerea înse a fost respinsă.

Membrul Z. Murĕșan a susținut apoi protestul membrilor românĭ ai representanței Sebeșului, carĭ protestară contra aruncului de 60,000 fl., cu carĭ acest oraș ar avé sĕ contribue la construirea liniei ferate Vințul de jos — Turnu-roșu. Propunerea d-sale, de-a se restitui afacerea representanței Sebeșului pentru o nouă pertractare, s'a respins.

A mai vorbit membrul I. *Măcelariu*, *Hania* etc. Cu *blâjinii* sașĭ însĕ membrii românĭ n'au putut face nicĭ de astă-dată trébă.

Din diecesa Gherlei.

— April 1896.

Ne-au scârbit pănă'n suflet descoperirile din Nr. 61 al prețuitei „Gazete“ privitóre la debutul noului canonic din Gherla, Alesandru *Bene*, cel mai tînĕr rĕsfățat sfetnic al Prea Sânției Sale părintelui episcop Szabo, și al secretarului *Borde* cu ginerele acestuia *Gheție*, carĭ au aflat de cuviință a-șĭ da concursul la tămbălăul din preséra ḍilei de 15 Martie, făcêndu-se codoriște la toporul Armenilor, negenându-se a-șĭ ilumina casele, ba arborând chiar și stindarde unguresci.

Câtă neorientare dovedesc faptele lor în calea vieței politice și a trecutului dureros al națiunei nóstre mult cercetate și asuprite! —

Nu cumva părintele canonic Bene, după natura lui, s'a ambiționat sĕ vêneze la episcopia Lugoșului, vrênd astfel sĕ-șĭ pregătéscă și el meritele moderne, imitând pe șeful sĕu episcopul? — Asta pare a fi fórte probabil, deóre-ce nicĭ până a ajuns la staulul canonical nu sciu sĕ fi avut alt merit mai mare decât acela, că pribegind șeful sĕu episcopul dinaintea a vre-o 500 de fii sufletescĭ, carĭ veniseră la el cu o jalbă din părțile depărtate ale Ungariei, într'o nópte l'a sălășluit și ocrotit la sine ca fost protopop în Mintiul Gherlei. Póte sĕ-i fi mai cetit și vre-o molitvă, îmbărbătându-l sĕ nu se témă de acei legionĭ, că nu au fost duchurĭ rele, ci fiiĭ lui sufletescĭ. De-a cetit, orĭ n'a cetit, eu nu sciu, dér destul că curênd după asta protopopul Bene a ajuns canonic.

Dér sĕ trec la altele.

Noi primim mereu la circulare episcopescĭ. Cel mai nou este circularul privitor la serbarea mileniului, ér mai înainte primirăm altele privitóre la *introducerea esamenelor prosinodale pentru concurenții la parochii.*

Că ce urmărĭ, bune orĭ rele, vor avé aceste esamene nu discutăm. Vedem însĕ, că la completarea parochielor în acéstă diecesă nu se prea ține sémă de abilitatea, de capacitatea și de meritele concurentului. Imĭ vin în minte cuvintele Mântuitorului, care ḍise cărturarilor din vremea sa: Vai vouĕ .. că punețĭ sarcinĭ grele pe umerii altora. Clerul cel osândit până la córnele plugului, sdrențos și văierat numai cu el, întâiŭ îșĭ aștéptă îmbunĕtățirea sorții și numai după aceea sĕ urmeze agravarea pretensiunilor față cu el.

După dreptate, acele esamene ar trebui sĕ se încépă în diecesa nóstră cu candidații de canonicĭă și încă înaintea unei comisiunĭ din clerul estern. Atuncĭ ai vedé, cum aspiranții și-ar retrage candidatura ca nemeritată, pe când acuma pot ajunge la canonicĭă, va sĕ ḍică conducĕtorĭ ai unei turme vaste, și numai prin merite negative.

Chiar acum se svonesce și încă mai mult ca la îndoélă, că pentru unul dintre cele două staule canonicale vacante ale Gherlei este ochit un individ, care de când a eșit din seminar n'a mai luat în mâna lui nicĭ măcar vre-un ḍiar românesc, de cum alte opurĭ, ci calificațiunea lui stă în aceea, că umblă prin têrgurĭ după geșefturĭ, cu cojoc, cu cióreci și cu o pipă scurtă la țavă, mai numai cât pipa.

Și apoi față cu atarĭ sunt desconsiderațĭ bărbațĭ onorabilĭ și plinĭ de merite, carĭ stau la nivelul chiămărei și calificațiunei, carĭ se espun pentru lege și neam, chiar și sacrificându-se, — și e mare numĕrul celor desconsiderațĭ, parte doctorĭ, parte profesorĭ emerițĭ etc. Sĕ fiă óre unii desconsiderațĭ numai pentru-că sunt căsĕtorițĭ și cu neveste? Dér aceștia sunt încă mai bogațĭ în merite prin faptul, că au crescut familii onorabile, ér sacramentul căsĕtoriei, pentru a căruia respectare ne luptăm cu atâta înverșunare, ce a pĕcătuit, ca se nu pótă ține rost cu vĕduvia, orĭ chiar cu celibatul, carĭ nicĭ una nicĭ alta nu sunt sacramente?

Va face bine Prea Sânția Sa, ca sĕ nu dejoséscă prestigiul capitulului diecesei Gherlei cu candidatura unor ignoranțĭ, ci sĕ mai asculte și opiniunea publică, care cunósce mulțĭ bărbațĭ distinșĭ în clerul diecesei sale, carĭ ar fi în stare la trebuință a pune esamen prosinodal și încă nu numai din studiile teologice, ci, precum ar trebui, și din istoria neamului românesc.

Prea mult s'ar pretinde dela un cler cult și consciu de sine și de demnitatea sa, ca sĕ tacă și sĕ privéscă cu o indiferență stupidă la asemenea aparițiunĭ revoltătóre, — dér încă dela laicii noștri, carĭ în fața acestora încep a-șĭ pierde paciința?!

α—ω.

Arâmânii din Budapesta.

Ḍiarele budapestane comunicaseră pe scurt ḍilele trecute, că comunitatea bisericéscă gr. or. a Grecilor și Macedo-Românilor din Budapesta a hotărît în adunarea sa generală, ținută la 30 Martie n. c., ca cu ocasiunea mileniului sĕ se înscrie între membrii fundatorĭ ai „Kulturegylet“-ului din Transilvania cu 1000 fl. v. a.

Scirea acésta a produs între Romanĭ o mare și legitimă indignare, căreia 'i s'a dat espresiune mai ales în ḍiarele române din Bucurescĭ, cărora li-s'au comunicat informațiunĭ amĕnunțite cu privire la acest cas. „Timpul“ a publicat chiar un articul de fond în cestiunea acésta, ér „Epoca“ împărtășesce o seriă de amĕnunte, din care reproducem și noi următórele:

Comitetul parochial constă din 24 membri, avênd ca președinte pe Dr. Petru Agorasto, vice-președinte Emil Lica, casier Petru Adamowsky, curator școlar Mihaiu Mucio, curatorul sĕracilor Mihaiŭ Săcelariu, secretar Dr. Const. Agorasto. Afară de frații Agorastenĭ, toțĭ ceilalțĭ membri din comitet sunt Arămânĭ. Adamowsky este nepotul lui Boiadji, autorul primei gramaticĭ macedo-române. Intrebat fiind odată, că pentru ce uresce pe frații sĕi românĭ din Transilvania și Ungaria, el a rĕspuns: că el nu e Român, ci Cuțo-Vlah și că uresce pe Daco-Românĭ, pentru-că ei sunt dușmanii Ungurilor. Din astă causă a scos din biserică limba daco-română și din comitet pe toțĭ Daco-Românii.

Propunerea de-a se înscrie între membri „Kulturegylet“-ului a făcut'o Macedo-Românul Nic. *Lica*, care cerù sĕ se înscrie la 3000 fl. Au vorbit în contra propunerei numai d-nii Alexandru *Mocsonyi* și Gheorghiade *Murnu*, preotul bisercei. Pusă propunerea la vot, s'a primit cu modificarea, că în loc de 3000 fl., s'au votat 1000 fl.

Arămânii macedonenĭ au venit în părțile acestea acum 200 de anĭ, stabilindu-se în diferite orașe, unde se ocupau cu comerciul levantin, pentru care scop căpĕtaseră și óre-carĭ privilegii dela guvernul austriac. Budapesta, Mișcolțul, Oradea-mare, Brașovul etc. erau puternice colonii arămânescĭ.

Colonia budapestană până acum cincĭ anĭ aveau încă în biseri[illegible]ă limba română. Atuncĭ înse, după ce au [illegible]chis școla românéscă, au scos din biseri[illegible] și limba română, deși timp de mai mul[illegible] decenii slujba se făcea alternativ: într'o sĕptĕmână românesce, într'alta grecesce, avênd un preot român și altul grec. Astăḍĭ însĕ, d-nul Gheorghiade Murnu, fost director al liceului română din Bitolia, și de câțĭ-va anĭ preot ales pentru parochia românéscă din Budapesta, este oprit de-a mai servi liturgia și alte funcțiunĭ bisericescĭ în românesce, impuindu-i-se ca limba oficială, limba grécă.

In decursul timpului mulțĭ Românĭ macedonenĭ s'au maghiarisat. *Francisc Deak*, marele bărbat de stat al Ungurilor, autorul compromisului austro-ungar dela 1868, era Român macedonean din Mișcolț, purtând în primii anĭ ai copilăriei numele de *Pescaru*, ér după intrarea în școlă profesorii ungurĭ l'au numit *Deak.*

Deak n'a negat nicĭ-odată naționalitatea sa, precum nicĭ n'a afirmat'o. Următórea convorbire dintre Olteanu, rĕposatul episcop român din Oradea-mare, și Deak—convorbire care a avut loc la Budapesta după anul 1860 în villa lui Stefan Nedeczky, nepotul de soră a lui Deak —va edifica credem pe cetitorĭ în acéstă privință.

Prânḍênd împreună, episcopul Olteanu se adreséză lui Deak cu cuvintele:

— Feri bátyám (bade Francisc), d. Alexandru Roman scrie în ḍiarul sĕu „Federațiunea“, că d-ta eștĭ de origine Român macedonean!

Deak cam trist și dând din mânĭ, rĕspunse: „Leider (Ungurii întrebuințéză mult acest cuvênt german), nem tudok oláhul! (Adică: Pĕcat, că nu sciu românesce).

Episcopul Olteanu, care a fost fórte mult patronat de Deak—fapt pentru care „frumosul episcop“ cum îĭ ḍicea lumea, a făcut cadoŭ lui Deak o villă în Budapesta în care a fost îngrijit până la mórtea sa — a declarat mai multor amicĭ d'ai sĕi, că fața și apucăturile îl trădau pe Deak, că e Român.

Baronul *Eötvos*, fost ministru al instrucțiunei publice și autorul legei naționalităților, călcată aḍĭ atât de mult în picióre de Ungurĭ, *a fost și el de origine Român macedonén.* Acésta a declarat'o d-lui Al. Roman, membru al Academiei române o rudă mai îndepărtată a familiei Eötvös:

Numele de Eötvös, care însemnéză orfevre (argintar séu aurar), se trage din faptul, că străbunii baronului Eötvös, findcă mulțĭ Macedonenĭ de pe acele vremurĭ erau argintarĭ, la venirea în Ungaria au fost botezațĭ cu termenul poporal unguresc Eötvös, adecă argintar séu aurar.

De-altmintrelea pe la mijlocul seculului acestuia au eșit din sînul Românilor macedonenĭ mai mulțĭ bărbațĭ distinșĭ ai Românilor. Așa Metropolitul *Andreiu br. de Șaguna* a fost de origine Macedo-Român; familia *Mocsonyeștilor* de-asemenea, Emanuil *Gozsdu* de-asemenea.

DIVERSE.

Politică între culegĕtorii gazetelor. Culegĕtorul (cătră învĕțăcel): „Ai tras corectura Elveției?“ — Invĕțăcelul: „Da!“ — Culegĕtorul: „Acum trage corectura Italiei și adauge la ea Savoia. După aceea scóte afară Rusia și prerupe Austria, adă partea de mijloc a Bulgariei, aruncă China la mijloc, corege Grecia, adaugă Turcia, udă Africa, scóte afară propunerea lui Kanitz, deslégă reuniunea țĕranilor din Bavaria de sus și împarte Reichstagul!

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

BANCA GENERALĂ DE ASIGURARE MUTUALĂ „TRANSILVANIA.“

Comptul încheiat al secţiunii I-e.

VENITE:	fl.	cr.
Fond de premii din anul 1894	27417	48
Premii după detragerea stornilor	117 54	42
Taxe „ „ „	7024	45
Reservă de daune din anul 1894	4164	78
Venite diverse	817	31
	156478	44

EŞITE:		fl.	cr.
Premii de reasigurare		34653	91
Salare, spese, imprimate, spese de călětorie, inserţiunĭ, port postal etc.		29125	19
Interese pentru avanse		3733	19
Contribuţie		1040	93
Amortisare din mobile	fl. 252,31		
Amortisare din pretensiunĭ dubióse	„ 3390.75	3643	06
Interese după oblig. fondului de intemeiare		4654	17
Reservă de premii		27466	83
Daune solvite şi spese de desdaunare după detragerea părţilor reasigurate	fl. 34114.18		
Reservă de daune	„ 4029.53	38143	71
Provisiunĭ		8920	22
Perdere de curs la efecte		38	—
Ajutóre la reuniuni de pompierĭ		677	63
Contribuirĭ la fondul de pensiune		866	95
Excedent pro 1895		3514	65
		156478	44

Comptul încheiat al secţiuneii a II-a.

VENITE:	fl.	cr.
Fond de premii din anul 1894	382516	02
Transport de premiĭ din 1894	7125	16
Premii după detragere stornilor	113083	97
„ „ „ „	1822	60
Casurĭ de mórte insinuate din anul 1894	3785	—
Taxe de administrare pentru tontine	8	33
Interese şi venite după case	20890	26
	529231	34

EŞITE:		fl.	cr.
Capitale asigurate solvite	fl. 52870.97		
Reservă pentru casurĭ de mórte insinuate.	„ 1785.—		
Plătirĭ pentru tontine contrasigurate	„ 157.—	54812	97
Asigurărĭ de zestre solvite		3150	—
Asigurărĭ cu termin fix solvite		12841	14
Premii de reasigurare		1997	27
Provisiunĭ de acuisiţie		5694	83
„ „ incasso		3537	46
Salare, spese, imprimate, spese de călětorie, inserţiunĭ, port postal etc.		15886	39
Contribuţie		1068	83
Poliţe de asigurare rěscumpěrate		8728	70
Premii restituite		159	89
Amortisare din mobilii	fl. 252.30		
„ „ pretensiunĭ dubióse	„ 283.72	536	02
Contribuire la fondul de pensiune		874	32
Onorare medicale solvite		1793	71
Interese hipotecare		4286	62
Interese după oblig. fondului de intemeiare		2125	04
Spese cu casele		315	94
Perdere de curs la efecte		514	75
Fond de premii pro 1896		403028	92
Transport de premii pro 1896		7226	88
Excedent pro 1895		651	66
		529231	34

Sibiiu, 18 Martie 1896.

Wilhelm Bruchner m. p., **Dr. A. Brote** m. p.

Bilanţul şi compturile încheiate şi confrontate cu registrele referitóre s'au găsit în consonanţă.

Bilanţ la 31 Decemvre 1895.

ACTIV:			fl.	cr.
Obligaţiunĭ needate			57600	—
fl. 6500 scrisurĭ fonc. ale cessei gen. de păstrare, Sibiiu, emis. I.	à fl. 106.75	fl. 6938.75		
„ 31900 scrisurĭ fonc. ale cassei gen. de păstrare, Sibiiu, emis. II.	à „ 106.—	„ 33814.—		
„ 11000 scrisurĭ fonc. ale cessei gen. de păstrare, Sibiiu, emis. III.	à „ 101.50	„ 11165.—		
Cor. 115600 scris. fonc. ale cassei gen. de păstrare, Sibiiu, emis. IV.	à „ 100.50	„ 58089.—		
„ 3500 scrisurĭ fonc. ale inst. de cred. fonc. din Sibiiu, emis. III.	à „ 102.—	„ 3570.—		
„ 4500 scrisurĭ fonc. ale inst. de cred. fonc. din Sibiiu, emis. IV.	à „ 102.—	„ 4590.—		
„ 21000 scrisurĭ fonc. ale inst. de cred. fonc. din Sibiiu, emis. V.	à „ 101.50	„ 21345.—		
Cor. 27000 scris. fonc. ale instit. de cred. fonc. din Sibiiu, emis. VI.	à „ 100.50	„ 13567.50		
„ 51200 scrisurĭ fonc. ale instit. de credit fonciar ungar, 4% I.	à „ 98.50	„ 25216.—		
„ 5000 scrisurĭ fonc. ale „Albinei“, emis. II.	à „ 100.75	„ 5037.50		
„ 8000 scrisurĭ fonciare ale „Albinei“ emis. III.	à „ 100.75	„ 4030.—		
„ 4000 scrisurĭ fonciare „Pester Vaterl. Sparcassa“	à „ 97.75	„ 1955.—		
fl. 3000 Obligaţ. comunale „Pester Vaterl. Sparcassa“	à „ 96.75	„ 2902.50		
„ 5300 losurĭ pentru reg. Dunării	à „ 129.50	„ 6863.50		
Cor. 6000 rentă ung. de corone	à „ 98.55	„ 2956.50		
fl. 300 rentă austriacă de hârtie	à „ 99.55	„ 298.65		
„ 200 rentă austriacă de argint	à „ 99.90	„ 199.60		
„ 400 losurĭ de stat din anul 1860	à „ 154.—	„ 616.—		
„ 100 scris. fonciar. cu premii al băncii ung. de hipotece	à „ 124.—	„ 124.—		
Acţii diverse		„ 2233.—		
30% věrsămênt pe 10 acţii ale societăţii pe acţii de electricitate din Sibiiu		„ 1500.—		
		fl. 206981.50		
Efectele fondului de pensiunĭ:				
fl. 3000 scris. fonc. ale cassei de păstr. d. Sibiiu, emis. II. à fl. 106.—	fl. 3180.—			
„ 5500 scris. fonc. ale cassei de păstr. d. Sibiiu, em. III. â fl. 101.50	„ 5582.50			
Cor. 6000 scris. fonc. ale cassei de păstr. d. Sibiiu, em. IV. à fl. 100.50	„ 3015.—			
fl. 1500 scris, fonc. ale instit. de credit f. d. Sibiiu, em. V. à fl. 101.50	„ 1522.—			
Cor. 6000 scris. fonc. ale instit. de credit f. d. Sibiiu, em. VI. à fl. 100.50	„ 3015.—			
Depu. spre fructific. ale fond. de pens.	„ 136.32	fl. 16451.32	223432	82
Realităţĭ: Casa în strada Cisnădiei Nr. 1, 3 şi 5		fl. 215219.71		
casa în strada Iernii Nr. 22		„ 3600.—		
casa în Cluj (Trencsénter) Nr. 10		„ 9330.—	228119	71
Imprumute pe poliţe pe asigurare pe vieţă			117703	—
Imprumute pe poliţe de tontine			11730	36
Portofoliul cambiilor			2333	81
Depunerĭ spre fructificare			1395	20
Pretensiunĭ la agenturĭ, secţiunea I.			46237	23
„ „ „ „ II.			34261	26
Debitorĭ (societăţi de reasigurare şi diversi)			6824	90
Avanse la inspectorĭ etc.			5665	96
Mobilii, table de agenturĭ şi tăbliţe			10635	30
Bon al secţiunii I. la secţiunea II.			145507	12
Pretensiunea secţiunei II. la secţiunea I.			60000	
Cassa în numěrar			8896	75
			960343	42

PASIV:		fl.	cr.
Fond de întemeiare		268900	—
„ „ premii secţiunea I.		27466	83
„ „ „ „ II.	fl. 403028.92		
Transport de premii secţiunea II.	„ 7226.88		
Fond de reservă pentru tontine	„ 87845.80	498101	60
Reservă pentru casurĭ de mórte insinuate		1785	—
„ „ „ „ incediu insinuate		4029	53
Avans pe efecte		41100	—
Creditorĭ diversi		17825	18
Datorie hipotecară şi de cont-curent		59084	40
Fond de pensiunĭ		16451	32
Interese neridicate		1485	69
Fond de excedent reservat sect. I pro 1893		2242	34
„ „ „ „ „ „ „ 1894		2984	09
„ „ „ „ „ II „ 1893		503	89
„ „ „ „ „ „ „ 1894		486	90
Fond de garanţie secţiunea I.		6800	23
„ „ „ „ II.		6930	11
Excedent secţiunea I. pro 1895		3514	65
„ „ II. „ 1895		651	66
		960343	42

Consiliul de supraveghiare:

Dr. Ioan Nemeş m. p., **Fried. Müller** m. p. **Arnold Friedsmann** m. p.,

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.